

НЕ ХВАЛИ СЕ САМЪ.

Една мечка срѣщнашла заека и наченшла да му се присмива: „Що си ти страхопъзлийо, който имашъ тънки нозѣ и тѣй слабо тѣло? Погледни мене, колко съмъ едра и яка, та можъ съ единъ ударъ да те убиѣ!“

Въ това врѣме се задалъ ловець. Заекътъ съ бързитѣ си и тънки нозѣ избѣгалъ, а яката мечка до като се нагани да бѣга, ловеца ъх убилъ.

Орелъ и орлета.

По брѣга на едно езеро висѣли надъ водата голѣми и зѣбати скали. На една отъ тѣзи скали си направилъ гнѣздото единъ орелъ. Тамъ живѣлъ той съ малкитѣ си орлета. Той билъ старъ и не могълъ редовно да излиза по ловъ.

Единъ день орлетата рекли на баща си: „тате, чуй ни! ний днесъ' ще прѣфрѣкнемъ надъ езерото и ще отидемъ на ловъ за гълъби, а ти си остани въ гнѣздото, да почивашъ.“

— Недѣйте дѣца, отговорилъ татко имъ.—Азъ съмъ старъ и опитенъ, забѣлѣзвамъ, че днесъ врѣмето ще бжде лошо — бурно и вѣтровито.

Тѣ не послушали и фрѣкнжли.

До надъ срѣдъ езерото стигнжли щастливо, но изведнѣжъ се вдигншла голѣма и силна буря, която съборила орлетата въ езерото, кждѣто вълнитѣ ги погълнжли. . .

Дълго врѣме стария баща чакалъ дѣцата си и най-послѣ се увѣрилъ, че тѣ сж загинжли. Отъ скърбъ той съвѣмъ отслабнжлъ и не можалъ вече да излѣзе да си подири храна. Отъ старостъ, отъ гладъ и отъ скърбъ най-послѣ умрѣлъ, като изрекълъ прѣди да склопи очи: „Дѣца, слушайте старитѣ!“